

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Index Rervm Omnivm Notabilivm Quæ in præcedentibus Sacræ Rotæ
Romanæ Decisionibus continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

INDEX RERVM OMNIVM NOTABILIVM

Quæ in præcedentibus Sacræ Rotæ Romanæ
Decisionibus continentur.

A

Abbas.

OLLATIO minorum ordinum ad so-
los Episcopos spectat exclusis
Abbatibus. Decif. 31. numero 1.
pag. 53

Fallit in Abbatibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem.

qui minores ordines conferre possunt. dec. 31. n. 2.
ibid.

Abbatem monasterij habere ius territorij à Diœcesi
Episcopi separati, ex quibus arguatur. decif. 31.
num. 3. p. 54

Abbas qui est in quasi possessione separati territorij,
in ea manutenendus est. decision. 31. numero 7.
pag. 55

Abbas si habeat ius visitandi Monasterium ex eo
probatur subiectio, maxime si solitus sit facere
decreta quæ per solos Episcopos fieri consueve-
runt. dec. 61. n. 15. p. 101

Idem si confirmationem in Monasterio exercere so-
litus sit. num. 16. ibid.

Accessus.

Quando accessus non est tutus non est necesse quod
declaratoria censurarum intimetur personaliter.
decif. 48. num. 6. p. 87

Et quomodo probetur accessum non esse tutum. ea-
dem. decif. 48. num. 7. ibid.

Aditio.

Vide *Hæreditas*.

Ætas.

Ætas ingrauescens dicitur 60. annorum. dec. 6. n. 4.
pag. 10

Ætas probatur ex fide baptismi. decision. 6. num. 6.
ibid.

Agrauatoria.

Quæ sit praxis procedendi ad agrauatoriam contra
inobedientes. dec. 50. n. 2. p. 82

Agnatio.

Agnationis ratio habita censetur quando funda-
tor vocauit illos de domo sua. dec. 3. n. 3. p. 6

Idem si femina vocata fuerint ad patronatum in
defectum masculorum. n. 4. ibid.

Annalis.

Inspetrans contra annalem possessorem debet litem
Decif. Rot. Rom.

mouere intra sex menses, alias non auditur secun-
dum regulas Cancellariæ. dec. 71. n. 25. p. 122.

Antecessor.

Gesta per antecessorem non nocent successori in be-
neficio nisi interuenerit autoritas Summi Pon-
tificis. dec. 36. n. 7. p. 62

Maxime si sint erronea. dec. 10. n. 15. p. 17. & dec. 11.
num. 13. p. 19

Antecessorum confessiones multiplicatæ dant admi-
niculum ad probandam situationem Ecclesiæ.
decif. 10. n. 3. p. 15

Antiquitas.

In scripturis valde antiquis formalis recognotio non
requiritur. decif. 68. n. 10. p. 114

Antiquitas scripturæ probatur ex data illius concur-
rentibus adminiculis. eadem. dec. 68. n. 11. ibid.

Appellatio.

Causa est appellabilis quando signatura iustitiæ
illam simpliciter commisit. dec. 18. n. 3. p. 33

Quando examinatores procedunt iudicialiter causa
est appellabilis quoad utrumque effectum. dec. 18.
num. 2. ibid.

Si causa sit appellabilis, omnia gesta intra decem
dies ad appellandum sunt attentata. dec. 18. n. 4.
ibid.

Quamvis appellatio non esset admittenda, tamen si
commissio simpliciter signata fuerit, gesta post
appellationem sunt attentata quia commissio re-
trahitur ad diem appellationis. dec. 74. num. 2.
pag. 126

Approbatio.

Approbatus ab examinatribus excludit eum qui
fuit reprobatus. decif. 19. num. 5. p. 34

Approbatio superueniens non præiudicat iuri alteri
quæsito per præcedentem reprobationem. n. 6. ibid.

Qui semel aut bis fuit approbatus ad alia beneficia
regulariter non indiget nouo examine. dec. 21.
num. 6. p. 36

Approbatus ab Ordinario, præferri debet non ap-
probato. dec. 23. n. 7. p. 39

Archinium.

Scripturæ extractæ ex Archiuo publico seruatis ser-
uandis fidem faciunt. dec. 11. n. 10. p. 19. dec. 99.
num. 7. & 8. p. 177

Articuli.

Articuli irrelevantes non admittuntur etiam in Ro-
mana Curia. decif. 19. n. 4. p. 34

Q

Assentatus.

Index Rerum,

Attentata.

Quando causa est commissa cum clausula *reuoctis attentatis* importatur necessitas illa reuocandi. dec. 30. n. 3. p. 52
Gesta post inhibitionem sunt attentata. decif. 51. num. 2. p. 83
De attentatis non est tractandum vbi nulla adest lis. decif. 71. n. 20. p. 122
Attentatorum reuocationi locus non est quando constat incontinenti de bono iure. decifion. 74. num. 4. p. 127
Intellige vt hoc procedat si illud bonum ius nullo velamine offuscari possit. alias secus. decifion. 74. num. 5. ibid.

Attestatio.

Attestatio extraiudicialis facta lite pendente non probat. decif. 43. num. 4. p. 71
Attestatio simplex per Notarium facta, fidem non facit. decifion. 51. numer. 11. p. 84. & decifion. 70. num. 5. p. 119
Attestatio magni Magistri Ordinis Hierosolymitani multum facit in negotiis illius Religionis. decif. 59. n. 10. p. 96
Attestatio Ordinarij probat aliquem esse de sua diocesi. decif. 71. n. 3. p. 120

Archidiaconus.

De iure Archidiaconus præcedit Archipresbyterum, multo magis si sit talis Ecclesie consuetudo. dec. 64. n. 12. p. 107

B

Beneficium.

Simplex & sine cura beneficium præsumitur nisi contrarium probetur. dec. 6. n. 8. p. 10
Maxime si soleat conferri tanquam simplex. numer. 9. ibid.

Beneplacitum.

Præsumptio beneplaciti Apostolici cessat si non concurrat obseruantia instrumenti per spatium triginta annorum. decif. 1. n. 9. p. 2
Et talis obseruantia debet esse continua & successiua. n. 10. ibid.
Sed ista præsumptio ex lapsu 30. annorum est hodie sublata per constitutionem S. M. Vrban VIII. decifion. 67. numer. 19. p. 111

C

Canonici, Canonicatus.

Communio sepulture inter Canonicos signum est fraternitatis inter ipsos. decifion. 16. num. 7. p. 29
Canonicus pro suo Capitulo, ad illius vtilitatem agere potest. dec. 60. n. 6. p. 97
De iure communi electio est simultanea inter Episcopum & Capitulum in Canonicatibus Ecclesie Cathedralis. decif. 56. num. 2. p. 89. & decifion. 70. num. 11. p. 119
Canonici non sunt idonei testes quando agitur de sustinenda illorum electione. decif. 56. num. 11. p. 90

Capitulum.

Capitulum Ecclesie Cathedralis, sede Episcopali vacante, succedit in iura Episcopi in iis quæ spectant ad iurisdictionem. dec. 1. num. 1. p. 1
Capitulum obiciens Sanguinis impuritatem tenetur illam probare. decif. 34. num. 2. p. 39. & decif. 87. num. 9. p. 111

Et an possit Sede Vacante destituere alios Officiales Curie iurisdictionis temporalis spectantis ad mensam Episcopalem. decif. 80. num. 1. p. 138
Distributionum arreragia an debeantur Capitulo & ita sint diuidenda inter Canonicos nunc existentes, an verò singularibus Canonicis seu illorum hæredibus. decifion. 96. num. 1. p. 170
Valida est consuetudo non vocandi absentes ad congregationes capitulares. decifion. 72. num. 11. p. 124

Episcopus tanquam Episcopus nullam habet vocem in Capitulo. decif. 56. n. 6. p. 90
Episcopus consideratus tanquam Canonicus, vnam tantum vocem habet sicut alij Canonici. dec. 56. num. 7. ibid.

Capituli minor pars adhærens Episcopo non facit maiorem numerum cum Episcopo. decifion. 56. num. 8. ibid.

Capituli consensus in permutatione habet vim nominationis & præsentationis. decif. 60. num. 10. p. 98

Capitulum præsumitur habere curam habitualem animarum quando solet Vicario congruam portionem assignare. decif. 60. n. 13. ibid.

Quæ probent curam ad Capitulum habitualem spectare. decif. 60. n. 15. ibid.

Quamvis Episcopus Vicariam temporalem reducat ad perpetuam non fit præiudicium iuri nominationis quod competit Capitulo in Ecclesia parochiali illi vnita. decif. 60. n. 21. p. 99

Cathedralis.

Ex quibus arguatur Ecclesiam esse Cathedrali. dec. 15. n. 1. p. 27

Ex diuersis alicuius Ecclesie præminentis oritur coniectura Cathedralitatis. dec. 15. n. 2. ibid. & decif. 16. n. 5. & 11. p. 29. & 30

Ecclesia Metropolitana habet pro se præsumptionem Cathedralitatis. dec. 16. n. 2. p. 29

Non est inconueniens duas adesse Ecclesias Cathedralis cumulatue. decifion. 16. n. 3. ibid.

Cathedralitatis retentio arguitur ex vnico actu. decif. 16. n. 12. p. 30

Ius cathedralitatis ex quibus argumentis tollatur. decif. 16. n. 15. ibid.

Cathedrales omnes Ecclesie debent Episcopo obedire. dec. 16. n. 18. ibid.

Cathedralitati Ecclesie non repugnat erectio in Collegiatam. decif. 16. n. 20. p. 31

Cessio.

Cessio facta ab eo qui per sententiam priuatus erat illi nocet, etiam si facta fuerit sine autoritate superioris. decif. 29. n. 11. p. 41

Citatio.

Sententia est nulla si pars ad eam expresse non fuerit citata. decif. 12. n. 11. p. 21

Qui impedit ne citetur, habetur pro citato. decif. 70. num. 4. p. 128

Citari non debet ille cuius possessio præcedens est improba & attentata. dec. 75. n. 10. p. 128

Clausula.

Per clausulam sublatam, & decretum irritans, contrarius vsus sublatus censetur. dec. 4. n. 1. p. 7

Adco vt etiam contrarius vsus in futurum sublatus censetur. ibid. numer. 2. & decif. 66. num. 3. p. 109

Impedit allegationem priuilegij exemptionis. dec. 36. num. 3. p. 109

Clausula Arbitrio, non impedit executionem litterarum iustificatarum. dec. 6. n. 1. p. 109

& Verborum.

Clausula generales censentur potius appositae ex
 stylo Notariorum quam ex conventionem partium
 dec. 67. n. 5. p. 111

Clausula *singula singulis congruè referendo*, quid ope-
 retur. dec. 78. n. 7. p. 134

Clausula *non aliter nec alio modo*, remouet consensum
 ab actu. dec. 32. n. 1. p. 55

Clausula *dummodo centum ducati remaneant* Reſtori,
 inest ipso iure in pensione imposita super Ecclesia
 Parochiali licet non exprimatur. dec. 32. n. 2. ibid.

De hac clausula, vide dec. 82. p. 144. & seqq.

De clausula *Dummodo non excedant tertiam partem*
fructuum. dec. 93. p. 165. & seqq.

Clausula *cum incidentibus*, operatur ut lis super titu-
 lo beneficii commissa censeatur. decif. 45. num. 1.
 p. 75

Clausula *ut asseris* æquiualeat Clausulae *si ita est*, & per
 consequens continet conditionem. decif. 43.
 num. 3. p. 71

Clausula *sine præiudicio executionis litterarum Aposto-
 licarum*, appositae in prima commissione censetur
 in sequentibus commissionibus repetita. dec. 52.
 num. 1. p. 85

Clausula *sive præmissio sive alio quouis modo vacet*, ostendit
 Papam voluisse conferre beneficium quacun-
 que ratione sit vacans. decif. 57. numero 6.
 p. 92

Clausula *Dummodo tempore date presentium non fuerit*
alicuius ius questum, suffragatur illi qui fuit præsen-
 tatus ad beneficium patronatum, quamvis non-
 dum secuta fuerit institutio. decif. 57. num. 23.
 p. 93

Clausulae, *Dummodo intrusus non sis*, quæ sit effica-
 cia. dec. 75. n. 1. p. 128

Clericatus.

Clericatus probatur ex attestacione Ordinarij, il-
 liusque assertionem. dec. 7. num. 2. p. 12. decif. 63. n. 9.
 p. 105. dec. 65. n. 1. p. 108. decif. 42. n. 1. p. 69. dec.
 49. num. 2. p. 81

Clericatus postea superueniens non conualidat re-
 signationem factam in fauorem incapacis, sed re-
 quiritur nouus consensus. dec. 26. n. 2. p. 43

Coadiutor.

Titulus non potest dici par aduersus Coadiutorem
 nisi proueniat à Papa. dec. 6. n. 11. p. 10

Qualitates narratae in gratia coadiutoriae quomodo
 probentur. dec. 33. n. 1. p. 57

Quid de infirmitate Coadiuti. num. 1. ibid. & de aliis
 probationibus. n. 4. ibid. & dec. 84. p. 146

Ad sustinendam gratiam coadiutoriae, in dubio om-
 nis interpretatio capienda est. dec. 33. n. 5. p. 58

Pensio referuari non potest in fauorem filij natura-
 lis coadiuti. dec. 33. n. 6. ibid.

Non tamen ideo retardari potest executio gratiae
 coadiutoriae, cum sit distincta gratia. n. 7. ibid.

Collatio.

Collator si prius nulliter contulit, non priuatur suo
 iure conferendi. dec. 59. n. 4. p. 95

Collatio simultanea praesumitur, ut supra in verbo
Canonatus, sed hoc casu non intrat regula men-
 sum. dec. 64. n. 13. p. 107

Collationis factum probatur per litteras parentes il-
 lius qui habet ius conferendi, decif. 65. num. 2.
 p. 108

Collecta.

Quamvis Clericus aliquando soluerit collectas Lai-
 cis, non ideo sibi praedictat quoad priuilegium
 Clericale. dec. 63. n. 10. p. 105

Decif. Rot. Rom.

Collegiata.

Erectio in Collegiatam non repugnat Ecclesiae Ca-
 thedralitati. dec. 16. n. 20. p. 31

Colligans.

Si colligans iuris sui cessionem fecerit alteri col-
 liganti, censetur illius bonum ius agnouisse. de-
 cif. 29. n. 7. p. 51

Commissarius, Commissio.

Commissarius cuius conscientiae negotium remitti-
 tur, satis est quod se informet extrajudicialiter.
 dec. 3. n. 6. p. 6

Sola commissio non facit praeventiorem nisi citatio
 fuerit subsequuta. decif. 11. n. 6. p. 18. & decif. 51.
 num. 3. p. 83

Qui commissionem obtinuit, illi renunciare cense-
 tur si coram Iudice Ordinario comparuerit, illam
 non allegando. dicta. dec. 51. n. 4. p. 84

Compensatio.

Aduersus pensionem non opponitur compensatio ad
 retardandum si sit illiquida vel fundata in instru-
 mento sumpto à Notario non habente facultatem
 rogandi instrumenta. dec. 98. n. 1. p. 174

Compensatio.

Qui simpliciter compareret pro reuocatione grauami-
 nis sibi illati non censetur illius iurisdictionem
 prorogare. dec. 51. n. 5. p. 84

Compulsoria.

Compulsoria non debet concedi ad probandum il-
 lud quod probatum non releuaret. decif. 4. n. 3.
 p. 7

Quando adest suspicio calumniae Iudex debet esse
 difficilis in concedenda compulsoria. decif. 4.
 n. 8. p. 8

Concordia.

Concordia est stricti iuris & ad futura regulariter
 non extenditur. dec. 28. n. 16. p. 47

Concursus.

Impetrans ob deuolutionem non potest opponere
 defectum concursus. dec. 71. n. 23. p. 122

Totam materiam concursus in Parochialibus vnitis
 Dignitati vel Capitulo, vide discussam, sed non
 plenè resolutam. in dec. 25. p. 41

In parochialibus vnitis non est locus concursui. dec.
 60. n. 17. p. 98

Quamvis aliquando factus fuerit concursus. ibid.
 num. 19. p. 99

Quamvis beneficia sint supposita iuripatronatus
 Ecclesiastico, in illis tamen concursus requiri-
 tur si sint Parochialia. decif. 71. num. 22, 23, 24.
 p. 122

Concursus requiritur in vacantibus per obitum in
 mense referuato. dec. 77. n. 7. p. 133

Condemnatus.

Quamvis aliquis sit absolutus per sententiam in iu-
 dicio criminali, tamen si condemnatus fuerit in
 expensis, resultat contra illum sinistra suspicio.
 dec. 21. n. 11. p. 36

Confessio, Confessarius.

Confessio etiam implicita, sufficit in praedictum
 consentis. dec. 29. n. 10. p. 51

Narrata in impetratione beneficii probantur ex con-
 fessione aduersarij in sua supplicatione. decif. 71.
 n. 2. p. 143

Confessarij Monialium exemptarum non indigent
 approbatione Ordinarij ad audiendas illarum
 confessiones. dec. 61. n. 2. p. 100

Confidentia.

Pensionis fiduciariae materiam habet. decif. 79. per
 totam. p. 135. & seqq.

Conf.

Index Rerum,

Confirmatio.

Confirmatio facta relatiue restringenda est ad terminos scripturæ relatæ. decisio. 16. n. 16. p. 30
Et non debet attendi si instrumentum relatum non exhibetur. dec. 28. n. 19. p. 47
Confirmatio in forma communi si agatur de materia fauorabili est sufficiens nisi agatur de præiudicio personarum Ecclesiasticarum. decif. 73. n. 8. p. 255.

Vt confirmatio Apostolica clericos afficiat necesse est vt illorum specifica fiat mentio. decif. 73. num. 7. ibid.

Confraternitas.

Ex quibus arguatur vnam confraternitatem esse alia antiquiorem. dec. 2. n. 3. p. 3
Confraternitas quæ iussit alteri vt expectaret donec ipsa transiisset, habet pro se argumentum præcedentiæ si alia acquieuerit. decif. 2. n. 4. ibid. & decif. 16. n. 4. & 6. p. 29
Confraternitas aliâ dignior dicitur quæ digniori modo conuocatur, veluti cum maiori campana, & alia cum minori. dec. 2. n. 5. p. 3
Testes de confraternitate probant in quæstione præcedentiæ. dec. 2. n. 7. ibid.
Maximè si illorum fides adiuetur adminiculis. ibi- ibidem n. 8.

Congregatio Concilij.

Rota semper amplectitur reuerenter declarationes Sacræ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini interpretum. decif. 2. n. 4. p. 2
Per commissionem appellationis non derogatur authoritati & executioni decretorum dictæ Sacræ Congregationis. decif. 1. n. 5. ibid.

Consanguinei.

Consanguineorum habitum prælatio in fundatione beneficii non est contra ius, dummodo alij capaces non excludantur. dec. 5. n. 6. p. 9
Quando in aliquo instrumento duæ mulieres vocantur filie alicuius, ex eo probatur quod sint sorores. decif. 57. n. 15. p. 92

Consensus.

Consensum legitimè præstitum fuisse præsumitur post expeditionem literarum, decisione 32. n. 10. p. 56

Conseruator.

Conseruator priuilegiarum vniuersitatis, tenetur obedire mandatis Rotæ Romanæ, nec eius processura potest impedire aggrauatoriam contra inobedientes. decif. 50. n. 3. p. 83

Constitutio.

Nouis constitutionibus reiectis redeundum est ad antiquas. dec. 10. n. 14. p. 16
Constitutio non sortitur effectum quoad actus futuros nisi se referat ad actum postea consummatum. dec. 49. n. 8. p. 81
Constitutio facta per viam legis generalis ligat ignorantes statim vbi fuit publicata in Curia. decif. 49. num. 14. p. 82. & decif. 51. num. 12. & 13. p. 34.
Constitutiones præiudicantes Sedi Apostolicæ non subsistunt. dec. 71. n. 15. p. 121

Consuetudo.

Consuetudinem aut præscriptionem allegans, debet illam probare cum suis requisitis. dec. 28. num. 7. & 9. p. 47. & dec. 56. n. 12. p. 90
Ad probandam consuetudinem non soluendi verificanda est petitio cum subsequuta denegatione. dec. 28. n. 12. p. 47
Consuetudo destruitur per vnicum actum contrarium. dec. 38. n. 2. p. 64

Consuetudinem allegans debet probare illam esse legitimè præscriptam. dec. 52. n. 3. p. 85
Et debet consuetudo probari in specie actus de quo agitur. n. 4. ibid.
Doctore attestanti de consuetudine alicuius loci fides non est adhibenda si in illo loco non sit versatus. decisio. 63. numer. 9. p. 103

Contradictor.

Capitulum vel Congregatio quando dicatur legitimus contradictor. dec. 66. n. 7. p. 110
Quando adest contradictor Iudex procedere debet in forma iudicij cum causæ cognitione. decif. 74. num. 1. p. 116
Qui habet titulum nullum, non potest dici legitimus contradictor. decif. 42. n. 12. p. 70

Contumax.

Reo contumace & intra annum comparente, debet illi beneficium impetratum restitui. decif. 29. num. 8. p. 51

Correspondentiitas.

Actum correspondentiitas, ex quibus excludatur. decif. 26. num. 9. p. 41

D

Data.

QVod obtinetur sub eadem data, censetur eodem tempore concessum. dec. 75. n. 17. p. 129

Decima.

Parochus manutenendus est in quasi possessione exigendi decimas. dec. 9. n. 1. & 8. p. 14
Mandatum executiuum dandum est contra non soluentes decimas. dec. 9. num. 2. ibid.
Consuetudo nullas soluendi decimas non valet, quia est contra ius diuinum. dec. 9. num. 3. ibid.
Valet tamen consuetudo illas soluendi diminutas. ibid. num. 4.
Dummodo consuetudo probetur cum suis requisitis. n. 5. ibid. & dec. 27. n. 8. p. 43
Negatiua solutionis decimarum non potest probari per testes nisi fuerit coarctata. decisio. 9. numer. 6. p. 14
Et probando petitionem integræ decimæ cum denegatione. n. 7. ibid.
Concordia super decimis non confirmata à Summo Pontifice non nocet successoribus in beneficio. dec. 9. n. 9. ibid.
Parochus habet intentionem fundatam pro integra decima intra limites suæ Parochiæ. decif. 27. num. 1. p. 44
Sive de grossis sive de minutis fructibus. decif. 28. n. 3. & 4. p. 47. & dec. 53. n. 3. p. 83
Idem dicendum est in primitiis, sed illa regulantur secundum locorum consuetudinem. decisio. 27. num. 2. p. 44
Communicatio priuilegiarum concessa Religiosis non comprehendit exemptionem à decimis. decif. 27. n. 3. ibid.
Exemptio Monachorum à decimis prædiorum quæ ipsi propriis colunt manibus, quomodo sit intelligenda. dec. 27. n. 4. p. 44
Consuetudo immemoralis percipiendi decimas in aliquo loco ostendit illum esse situm intra limites Parochiæ. dec. 27. n. 6. p. 47
Decimæ debentur in speciebus, & de quibuscumque fructibus. dec. 55. n. 2. p. 61
Et non in pecunia. n. 3. ibid. Eriam

& Verborum.

Etiamsi probaretur aliquas solutiones factas fuisse in pecunia. n. 4. ibid.

Maximè si agatur de facto antecessoris in beneficio. num. 5. ibid.

Aut si adsit difformitas solutionum. n. 6. ibid.

Vel solutiones factæ fuerint lite pendente. n. 7. ibid.

Decimæ solui debent in manipulis. dec. 36. num. 1. p. 62.

Priuegium exemptionis à solutione decimarum non valet nisi in eo fuerit derogatum *cap. nuper de decimis*. dec. 36. ibid.

Expensæ nihil minuunt aut detrahunt de decimis debitis Ecclesiæ Parochiali. dec. 38. numer. 6. p. 64.

Declaratoria.

Antequam laxetur declaratoria præcedere debet intimatio personalis. dec. 48. num. 5. p. 80.

Fallit si non detur tutus accessus. n. 6. ibid.

Descendentia.

Qui est in quasi possessione præsentandi non tenetur probare suam descendentiam. dec. 46. num. 4. p. 77.

Descendentia & proximitas quomodo probentur. dec. 54. num. 8. p. 87

Descendentiam sufficit probare ab eo qui est in quasi possessione præsentandi. decif. 54. num. 9. ibid.

& decif. 55. num. 2. p. 88

Probari debet descendentia per gradus distinctos. dec. 54. n. 9. p. 87. & decif. 55. n. 3. p. 88

Dictio.

Dictio *Pro* denotat immediatam solutionis causam. dec. 36. n. 6. p. 62

Dictio *Aliquid* est generalis, & omnem speciem comprehendit. dec. 61. num. 4. p. 100

Diffamatio.

Diffamatio alicuius de simonia, illius bonas qualitates offuscatur. decif. 22. num. 3. p. 37

Quia opinio promouendi ad beneficia non debet in aliquo vacillare. num. 5. ibid.

Episcopus iam electus non debet admitti si de multis sit diffamatus. dec. 22. num. 6. p. 38

Sola denuntiatio iudicialis præiudicat famæ & honori. dec. 22. n. 8. ibid.

Dignior.

Cui dexter locus assignatur, dignior habendus est. dec. 16. num. 6. p. 29

In beneficiis simplicibus sufficit eligere dignum, omisso digniori. dec. 23. n. 2. p. 38

Constitutio mandans eligi digniores est Ecclesiæ fauorabilis. dec. 23. num. 3. ibid.

Et ex quibus qualitatibus quis sit dignior. num. 5. 6. & 7. ibid. & seq.

Diocesis.

Ecclesiæ esse intra certam diocesim probatur ex testium depositionibus. dec. 10. n. 4. p. 15

Et ex eo quod locus vndeque circumdatus est à locis diocesanos. num. 5. ibid.

Separare dioceses ad solum Summum Pontificem spectat. dec. 10. n. 7. p. 16

Episcopus habet suam intentionem fundatam pro iurisdictione in omnibus locis suæ dioceseos. decif. 10. num. 6. ibid.

& decif. 11. num. 4. & 11. p. 18 & 19

Dispensatio.

Si religiosus fuerit dispensatus ad obtinendam pensionem super beneficio seculari, valet dispensatio; etiamsi fuerit subscripta ante illius professionem. dec. 17. n. 6. p. 32

Domus.

Appellatione successorum de domo sua masculi descendentes ex femina non continentur. decif. 3. num. 2. p. 6

scendentes ex femina non continentur. decif. 3. num. 2. p. 6

E

Ecclesia.

Ecclēsia si fuerit ab inimicis occupata, illis postea expulsis recuperat pristinam dignitatem. dec. 15. n. 3. p. 27

Etiamsi vna Ecclesia fuerit erecta in Cathedralē non fit præiudicium illi quæ iam antea erat Cathedralis. decif. 15. n. 4. ibid.

Possunt in eadem diocesi esse duæ Ecclesiæ Cathedralēs propter illarum unionem. dec. 15. num. 5. ibid.

Effectuatio.

Effectuatio præsentationis probatur per adeptionem possessionis. dec. 60. n. 9. p. 98

Electio.

Votum conditionale & datum per schedulam in electionibus non valet. decif. 56. n. 4. p. 90

Vota dantur in electionibus à Canonicis vt vniuersis, non vt singulis. decif. 56. num. 5. ibid.

Episcopus si sit Canonicus vnā tantum vocem habet in electionibus capitularibus. decif. 56. n. 6. & 7. ibid.

Emphyteusis.

In emphyteusi Ecclesiastica nomen *successorum* de solis hæredibus sanguinis intelligitur. decif. 67. num. 1. p. 110

Sed tamen si adsint ampliores clausulæ vel coniecturæ, emphyteusis erit hæreditaria. ibid. num. 2. & 3. p. 111

Et quæ sint illæ coniecturæ. num. 4. ibid.

Contractum esse emphyteuticum ex quibus colligatur. decif. 67. n. 9. p. 111

Quid si adsit pactum francandi. decif. 67. num. 10. ibid.

Ex quibus dicatur noua emphyteusis. ibidem numero 11. & 12.

Enunciatio.

Enunciatiuæ si sint plures in diuersis temporibus & diuersis instrumentis factæ, probant. decif. 10. n. 1. p. 15

Præsertim antiquissimæ. dec. 61. n. 9. p. 101. decif. 68. n. 21. p. 114. & dec. 69. n. 19. p. 116

Maximè concurrentibus adminiculis. ibidem numero 2. p. 100

Non tamen probant si sint recentes, & ad requisitionem partis interesse habentis factæ. decif. 10. num. 17. p. 17

Enunciatiuæ Summi Pontificis gratiam concedentis omnino credendum est. decif. 40. numero 13. p. 68

Episcopus.

Episcopus est caput Canonicorum & omnimodam in illos iurisdictionem habet. decif. 16. n. 4. p. 19

Episcopus consideratus tanquam Canonicus vnā tantum habet vocem in Capitulo, sicut alij Canonici. dec. 56. n. 7. p. 90.

Erectio.

Erectioni beneficij formam apponere non spectat ad hæredes fundatoris, sed ad Episcopum qui auctoritatem præstat. dec. 78. n. 8. p. 134

Examinatores.

Ex quibus dicantur examinatores iudicialiter procedere. dec. 18. n. 1. p. 33

Quando autem procedunt iudicialiter datur appellatio ad vtrumque effectum. n. 2. ibid.

Index Rerum,

Et grauamen ab illis illarum reparari potest in gradu appellationis. decif. 21. num. 13. p. 36

Executio.

Executio gratiæ non retardatur per exceptionem turbidam. dec. 6. num. 17. p. 11

In Executiuis non est attendendum quid pars petierit, sed quid Iudex decreuerit. decif. 37. num. 5. p. 64

Executio retardari non debet contra formam rescripti illam concedentis. decif. 52. n. 2. p. 85

Executione per sententiam vulnerata quomodo non possit procedi executione. dec. 57. numer. 21. p. 93

Executor literarum Apostolicarum non potest exequi lite pendente in Rota, ad quam transfusa est omnis iurisdictio. dec. 62. num. 9. p. 103

Exceptio.

Exceptio subreptionis non retardat executionem. d. 75. n. 21. p. 130

Exceptio concernens titulum requirens altiorē indaginem, non est admittenda in summariissimo possessorio. decif. 53. numer. 5. p. 86. & decif. 81. p. 143

Secus est si oriatur ex ventre literarum. decif. 75. num. 3. p. 128

Exemptio.

Exemptio Monasterij à iurisdictione Episcopi ex quibus arguatur. decif. 61. num. 5. & 6. & num. 7. & 12. p. 100. & 101

Ecclesia quantumvis exempta debet reuerentiam Episcopo loci ordinario. dec. 61. num. 10. p. 101

Privilegium exemptionis amplissimis verbis conceptum comprehendit etiam exemptionem à iurisdictione Episcopi. dec. 61. n. 11. ibid.

Exemptio concessa quoad vitam claustralem & regularem non comprehendit exemptionem à iurisdictione Episcopali. dec. 68. num. 14. p. 115

Expositio.

Expositorum puritas Sanguinis improbabilis est. Ideo quorum natales ignorantur, sunt præsumendi legitimi, & ideo capaces ordinum, beneficiorum & dignitatum. decif. 34. n. 5. & 6. p. 59. & 60. Iunge decif. 87. p. 153. & seq.

Expressio.

Quamuis sit aliquis defectus in nominis expressione, sufficit tamen quod aliunde persona certa sit. decif. 76. num. 3. p. 131

Expressionis valoris beneficii per ascensum, & per non excessum quæ sit differentia. decisio. 76. num. 4. ibid.

In exprimendo valore beneficii deducenda sunt onera Ecclesiæ. dec. 76. num. 5. ibid.

Extinctio.

Extinctio fieri potest per viam priuationis sine aliquo alio actu positiuo, veluti per obitum vel incapacitatem. decif. 77. num. 3. p. 132

Extractus.

Extractus instrumenti defectuosus suppletur per longam illius obseruantiam. decisio. 68. numer. 3. p. 114

Antecessoris scripturas extrahere potest ille qui successit in officio. decif. 71. num. 16. p. 122

E

Falsitas.

Falsitatis & antidata suspicio excluditur in persona nobili. decif. 59 num. 7. p. 96

Fatalia.

Lapsis fatalibus sententia transit in iudicatum si

non fuerit obtenta illorum prorogatio. decif. 15. num. 6. p. 18

Quid requiratur ad hoc vt impedimenta excusent à lapsu fatalium. dec. 16. n. 23. p. 31

Fili seu Liberi.

Qui mortuus est præsumitur nullos filios seu liberos reliquisse. decif. 46. n. 5. p. 77

Filiatio probatur ex fide Parochi. decisio. 47. numer. 14. p. 78

Fructus.

Condemnatio ad fructus perceptos intelligitur de perceptis à die decretæ sequestrationis. decif. 37. num. 4. p. 64

Possessor præsumitur fructus percepisse post factum sequestrationis decretum. decif. 37. n. 8. ibid.

Exceptio fructuum non liquidatorum, non suffragatur ei qui mordicus sustinuit fructus nullos deberi. dec. 37. n. 9. ibid.

Reservatarius fructuum cum facultate transferendi an possit pensionem transferre. dec. 90. p. 119

Et de fructibus & pensionibus per male fidei possessorem ante litem motam perceptis, & vtrum nouo iudicio peti possint post litem finitam. dec. 88. p. 156. & dec. 91. p. 161

Fundatio.

Qui ex lege fundationis nominandus est, aliis præferri debet. decif. 78. n. 1. p. 134

Imò illi qui à fundatore nominatus est beneficium absque aliâ nominatione debetur. n. 2. ibid.

Si fundator certum genus personarum aliis præferri mandauerit, & patroni huic voluntati controuentiant, nominati à fundatore debent nihilominus ipso iure institui. dec. 78. n. 3. ibid.

Fundatoris verba precaria coactionem importunt ad instar fideicommissorum. decisio. 78. numer. 4. ibid.

Forma à testatore seu fundatore ordinata ad vnguem seruari debet, maxime si adsit clausula, & non aliter. dicta decif. 78. n. 5. ibid.

Quando nullus alius ex nominatis à fundatore concurrat, ille debet institui qui in defectum aliorum nominatus est. decif. 78. n. 9. p. 134

G

Gratia.

Gratia à Summo Pontifice concessa non expirat per illius obitum, quamuis eo viuente non fuisset expedita. dec. 17. n. 1. p. 31

Sed hoc casu successor concedit literas in forma. *Rationi congruit.* ibid. n. 2. p. 31

Vbi quod hoc casu non potest opponi de subreptione secundæ gratiæ si nihil noui concedat, sed primam simpliciter confirmet. Quia hæc non est noua gratia. n. 3. ibid.

Gratia extinguitur literis non expeditis, maxime in præiudicium tertij. dec. 17. num. 4. ibid.

Substantia gratiæ ex data, non autem ex regulatione perficitur. dec. 32. n. 12. p. 77

Ampliat etiam si registratio fieret post obitum resignantis. n. 13. ibid.

Gratia non iustificata executionem non meretur. decif. 65. n. 8. p. 109

Gratiæ plures signari possunt sub eadem data, quando vna tendit ad corroboracionem alterius. decif. 75. num. 13. p. 121

Gratia est perfecta ab ipso die supplicationis signatæ. dec. 75. num. 20. p. 120

Huic

& Verborum.

H

Hæreditatis aditio.

Hæreditatis aditio probatur ex eo quod quis de bonis hæreditariis disposuerit. decis. 57. n. 13. p. 92

Qui præsentavit tanquam hæres, ex eo censetur hæreditatem adiuvisse. decis. 72. numero 6. pag. 123

Qui semel adiuit hæreditatem, non desinit esse hæres per repudiationem. decis. 72. n. 7. ibid.

Qui post repudiationem hæreditatis præsentavit, censetur ab illa repudiatione recessisse. decis. 72. num. 8. p. 124

Hospitalis.

Hospitalis quod regitur per laicos censetur laicale, maxime si tale soleat nominari. decis. 58. n. 4. p. 94

Hospitalis laicum construens non indiget beneplacito Apostolico. dec. 58. n. 5. p. 95

Hospitalis non censetur Ecclesiasticum ex eo solo quod in ipso soleat Missa celebrari, & opera pietatis exercere, sed probandum est illud fuisse erectum auctoritate Episcopi. decis. 58. num. 6. ibid.

Visitatio Episcopi & exactio rationum ab administratoribus Hospitalis non probat illud esse Ecclesiasticum. decis. 58. num. 7. ibid.

Hierosolymitani milites.

Collatio Prioris in religione Hierosolymitana factæ eius nepoti post noticiam vacationis est valida. dec. 59. num. 2. p. 95

Prior in hac religione potest conferre beneficia extra conventum. dec. 59. n. 3. ibid.

Equites sunt immunes ab aperitione oris propter eorum nobilitatem. decis. 59. numero 6. p. 96

Explicantur statuta dictæ religionis, quibus mandatur quod commendas vacantes extra conventum conferant in limitibus linguæ. decis. 59. n. 8. ibid.

Qui mortuus est Parisiis censetur obiisse intra limites & confines linguæ ubi Prioratus continetur. decis. 59. n. 9. ibid.

I

Iactatio.

Qui obtinet commissionem super iactationibus non est actor, sed reus. decis. 111. num. 5. pag. 18

Idemitas.

Ad probandam identitatem sufficiunt duæ confirmationes. dec. 51. num. 6. p. 84

Idoneitas.

Idoneitas & præsentia alicuius in Curia quomodo probentur. dec. 71. num. 4. p. 120

Iesuita.

Religiosi societatis Iesu succedere possunt ad nutum suorum superiorum. decis. 13. numero 2. pag. 22

Dimissus à Societate non liberatur nisi dimissio fiat iustis de causis. dec. 13. num. 3. ibid.

Exiens fictè à dicta Societate, seu animo redeundi non dicitur ab ea exiisse. num. 4. ibid.

Iustæ causæ exeundi à dicta Societate probantur per attestationem generalis Præpositi illius. ibidem num. 5.

Immemoralis.

Ad probandam immemoriam possessionem, quæ requirantur. decis. 10. num. 21. p. 17. & decis. 89. p. 157

Immemoralis cessat quando constat de initio per scripturas authenticas. decis. 10. n. 9. p. 16. & dec. 69. num. 6. & 18. p. 116

Centenaria præscriptio quando locum habeat & fruatur privilegio immemoralis. decis. 10. n. 10. pag. 16

De præscriptione immemorali deducendum est tempus sedis vacantis. decis. 11. numer. 1. pag. 18

Possessio immemoralis corroboratur ex variis adiminiculis quæ recensentur. decis. 11. num. 2. ibid.

Tempore immemorali acquiri potest iurisdictio quasi Episcopalis. decis. 11. numero 3. ibid.

Immemoralis iuvati potest ex aliis probationibus, quæ cum illa non sunt incompatibiles. decis. 11. num. 7. ibid.

De essentia possessionis immemorialis est ut contra illam nihil factum aut dictum fuerit, & testes de ea deponentes illud dicere debent. decis. 11. num. 8. ibid.

Vnicus actus contrarius destruit immemoriam. decis. 11. num. 9. pag. 19. & decis. 28. num. 11. pag. 47

Præsentationes continuatæ quo casu vim habeant immemoralis possessionis. decis. 12. num. 7. pag. 20

Immemoralis quo casu probari possit per scripturas. dec. 12. num. 9. p. 21

Immemoralis non tollitur ex axatibus dubiis. dec. 12. num. 15. ibid.

Probatio privilegij non excludit probationem immemoralis præscriptionis, sed una aliam coadiuvat. dec. 31. n. 5. p. 54

Probatio immemoralis probatur per locationes contrarias per longissimum tempus continuatas. dec. 53. n. 3. p. 86

Impedimentum.

Impedimentum non prodest ei qui illud procuravit. dec. 52. n. 7. p. 85

Incompatibile.

Qui impetrat ob affectum beneficij incompatibilis, tenetur incompatibilitatem probare. dec. 7. num. 6. p. 12

Ut beneficium vacet per ademptionem incompatibilis non sufficit affectio, sed requiritur retentio utriusque cum perceptione fructuum secundum. decis. 7. n. 7. & 8. ibid. & oportet ut possessio secundi sit pacifica. numer. 10. ibid. & decis. 49. num. 13. pag. 82. & vide decis. 83. num. 4. pag. 145

Nec amittitur statim possessio primi. decis. 83. & 94. p. 145. & 166.

Inhabilitas.

Ad quem spectet onus probandi illum qui de beneficio prouisus est, esse inhabilem. decis. 66. num. 6. p. 110

Inhibitio.

Qui scit inhibitionem esse attentatoriam, tenetur illam

Q 4

Index Rerum,

statim renunciare habita illius notitia. decif. 37.
num. 1. p. 63
Et si illa vtatur ratificat attentata. n. 2. ibid.

Inobediens.

Inobediens dicitur qui intra certorum dierum sibi
assignatorum terminum non paret. decif. 37. n. 3.
pag. 63
Contra inobedientes declaratoriam laxare ad solum
Iudicem delegatum perinet. decif. 37. num. 6.
pag. 64.
Contra capitulum non obediens laxari potest de-
claratoria seruatis prius terminis requisitis. dec.
48. num. 2. p. 80
Quando ad obediendum requiritur actus positius,
simplex patientia non sufficit. decif. 48. num. 3.
ibid.
Ad euitandam inobedientiam in re illiquida debet
fieri depositum partis cum oblatione residui. dec.
48. num. 4. ibid.

Inscriptio.

Inscriptiones publicæ quando faciant fidem. dec. 12.
num. 5. p. 20

Instrumentum.

Quando allegatur instrumentum fuisse deperditum
quomodo testes super illius tenore deponere de-
beant. dec. 28. n. 15. p. 47
Extractus instrumenti informiter factus fidem non
facit. dec. 28. num. 18. ibid.
Instrumenta informia, & ab ipso partium Archiuo
desumpta fidem non merentur. decif. 28. n. 24.
ibid.
Quamvis instrumentum sine testibus fidem non fa-
ciat, sufficit tamen quod testes subscribant in-
strumentum immediate post scriptum & factum.
decif. 49. num. 7. pag. 81. & dec. 51. num. 8.
pag. 84
Extractus instrumenti informiter factus suppletur
per illius obseruantiam. decif. 68. numer. 3.
pag. 114
Ampliatum etiam illud in aliqua tantum parte ob-
seruatum sit. dec. 68. n. 4. ibid.
Instrumentum fuisse obseruatum ex quibus actibus
probetur. dec. 68. n. 5. ibid.

Intrusus.

Quæ sit vis clausulæ, *diuimodo Intrusus non sis.* decif.
75. num. 1. p. 128
Papa non censetur remississe intrusionem nisi fuerit
expresse narrata. dec. 75. n. 2. ibid.
Qui capit possessionem litteris non expeditis est in-
trusus. dec. 75. n. 4. ibid.
Idem si possessio capta fuerit lite pendente. dec. 75.
num. 5. ibid.
Omnis species intrusionis non includitur quando
agitur de subrogatione collitigantis, sed solum
vera & propria intrusio, nempe possessio sine ti-
tulo ab habente potestatem conferendi, vel capta
propria autoritate. num. 7. ibid.
Intrusus non est ad effectum regulæ de subrogan-
dis qui possessionem capit vigore Litterarum
Apostolicarum; quod ampliatum etiam si possessio
capta fuerit lite pendente. decif. 75. num. 8. & 9.
ibid.
Ad euitandam intrusionem requiritur titulus vali-
dus. dec. 75. n. 12. p. 128
Ius.
Ius in beneficio non acquiritur ex sola oppositione.
dec. 21. num. 12. p. 36

Per electionem acquiritur ius ad rem. decif. 22.
num. 7. p. 38
De iure tertij opponi potest quando est exclusiuium
iuris agentis. dec. 32. n. 9. p. 56

Iuripatronatus.

Quamvis ordinarius in erectione iuripatronatus
nullam fecerit mentionem qualitatis gentilitiæ
aut masculinitatis, non tamen derogat fundationi
si illarum mentio in ea facta fuerit quando ap-
probatio fit relatiue ad fundationem. decif. 3. n. 5.
pag. 6
Qui est de familia licet minorem vocum habeat nu-
merum, alijs præferendus est in iure patronatus
familiari. dec. 5. n. 1. p. 9
Qui verò non est de familia, nec præsentari potest,
nec institui. n. 2. ibid.
Quod præsentandus debeat esse de familia debet ap-
poni in limine fundationis. n. 3. ibid.
Iuripatronatus hæreditarius potest conuerti in gen-
tilitium cum consensu Episcopi. dec. 5. n. 4. p. 9. &
dec. 47. n. 8. p. 78
Consensus ordinarij in iure patronatus præsumitur
ex diuturna obseruantia. decif. 5. numero 5.
pag. 9.
Permutatio facta cum eo qui non erat de familia non
infringit qualitatem iuripatronatus gentilitij.
dec. 5. n. 8. ibid.
Tempus ad præsentandum non currit patronis nulli
de iure scientiæ, quæ concludenter probari de-
bet. dec. 64. num. 5. p. 106. & dec. 57. num. 12.
p. 92
Optima omnium probatio iuripatronatus proba-
tur ex instrumento fundationis, & donationis fa-
ctæ autoritate Episcopi. decif. 64. numero 6.
pag. 106
Item ex multiplicatis præsentationibus effectuantur.
ibid.
n. 7.
Conditio quod alius non se intromittat apposta in
fundatione de consensu Episcopi, operatur vt
iuripatronatus sit laicalis, & per consequens non
subditum regulæ mensium. decif. 64. num. 10.
pag. 107
Iuripatronatus probatur laicalis ex diuturna obser-
uantia. dec. 64. num. 11. ibid.
Iuripatronatus exacte probari debet propter poten-
tiam, vel propter inuicem similitudinem. decif. 12.
num. 1. p. 20
Quod tamen locum non habet dum agitur de per-
sona in qua non adest præsumptio usurpationis,
vel de parua vniuersitate. n. 2. ibid.
Maximè quando non spectat ad singulos vti singu-
los, sed tanquam vniuersos. decif. 12. n. 3. & 4.
ibid.
Immemoralis possessio, vel præsentationes per lon-
gissimum tempus effectum sortitæ probant iuripa-
tronatus. decif. 12. num. 6. ibid. Intellige vt n. 7.
pag. 20
Quidquid sit præsentationes continuatæ multum
iuvant ad probationem iuripatronatus. dec. 11.
n. 8. p. 20. & decif. 46. n. 8. p. 77. & decif. 47. n. 1.
pag. 78
Papa censetur referuare iura patronorum. decif. 11.
num. 10. p. 21
Quæ sint adminicula ex quibus corroboratur pro-
batio iuripatronatus. decif. 12. numero 16.
ibid.
Existentia, & pertinentia iuripatronatus ex quibus
probetur. dec. 42. n. 2. p. 59

& Verborum.

Papa non solet derogare Iuripatronatus Laicali nisi ad Summum pro duabus tertiis partibus. dec. 42. num. 11. p. 70
 Iuripatronatus mixtum ex quibus dicatur. decif. 46. num. 3. p. 76
 Iuripatronatus probatur ex litteris Summi Pontificis in quibus illud referuatur. decifion. 47. num. 1. pag. 78
 Iuripatronatus referuatum pro successoribus suis est mixtum. dec. 47. n. 9. ibid.
 Iuripatronatus pluribus cessum censetur remissum pro æquis portionibus. decifion. 47. numero 10. ibid.
 Filius vocatus ad iuripatronatus proprio nomine cum patre cum ipso concurrat. decif. 47. num. 11. ibid.
 Ius accrescendi seu non decrescendi locum habet in iurepatronatus. decifion. 47. numero 12. ibid.
 Iuripatronatus pro certis partibus cessum fratri & descendentibus suis pro illis partibus est gentilitium. dec. 47. n. 13. p. 78
 In iurepatronatus mixto sufficit qualitatem hereditariam deduci à primo fundatore mediante persona antecessorum, licet non ab ultimo patrono premortuo. decifion. 47. numero 16. pagina 79
 Extraneus non potest acquirere iuripatronatus in præiudicium vocatorum ex fundatione. decif. 47. num. 17. ibid.
 Iuripatronatus ex quibus probetur. decif. 54. n. 5. & 6. pag. 87
 Si aduersarius fateatur iuripatronatus in suo rescripto, satis ex eo probatur dicitur. decif. 57. n. 10. pag. 92
 Clausula rescripti quod Papa non intendit approbare iuripatronatus non respicit partem, sed ipsum Papam. dec. 57. n. 11. ibid.
 Totum iuripatronatus deferitur præsentantibus si alij compatroni præsentare negligant. decif. 57. n. 16. pag. 93
 Maior numerus Patronorum consideratur inter eos qui realiter præsentarunt. decifione 57. num. 17. ibid.
 Edicta affigenda in beneficiis Iuripatronatus si desint, vtrum institutio sit nulla. decif. 57. num. 18. ibid.
 Præsentatio patroni infra tempus quomodo probetur. dec. 71. num. 5. p. 120
 Episcopus permittens collationem beneficii tanquam patroni dat magnam præsumptionem iuripatronatus, sicut & multe præsentationes effectuatæ. decifion. 71. numero 7. & 8. pagina 121
 Maxime si præsentationes factæ fuerint ante motam litem. dec. 71. n. 12. ibid.
 Præsentationes centenariæ probant patronatum quando agitur inter prouisos & ordinarios non est in lite. dec. 71. n. 13. ibid.
 Iuripatronatus Ecclesiasticum subiaceret referuationibus, & regulis Cancellariæ. decifione 71. n. 14. pag. 121
 Iuripatronatus gentilitium efficitur hereditarium deficiente Linea. decifion. 72. numero 12. pagina 124
 Referuatio iuripatronatus non extenditur ad beneficia libera postea vnita. decifion. 77. num. 4. pag. 133

Iurisdiclio.

Prælati inferior non præscribit territorium, &

iurisdictionem contra suum Episcopum etiam post centum annos. decifion. 10. numero 11. pag. 16
 Appellatione Iurisdictionis continetur tam Civilis quam criminalis. decifion. 61. num. 3. pagina 100
 Iurisdiclio censetur abdicata ab Episcopo si ex privilegio monasterij non possit laxare interdictum vel excommunicationem. decifion. 61. num. 5. ibid.
 Confirmatio statutorum est actus Iurisdictionis. dec. 61. n. 13. p. 101
 Quid possit circa Iurisdictionem Abbas exemptus à Iurisdictione Episcopi ratione sui Monasterij. dec. 61. n. 17. ibid.
 Referuata Episcopo Iurisdictione in populum totum ius Episcopale censetur conferuatum Episcopo in Ecclesia. decifion. 16. numero 19. pagina 31.
 Ex quibus actibus præsumatur acquisita iurisdiclio quasi Episcopalis. decifion. 31. numero 4. & 5. pag. 54

L

Laici.

Statuta Laicorum non solum non comprehendunt clericos, sed nec illorum familiares. dec. 73. num. 4. p. 125

Laudum.

Lauda & sententiæ antiquissimæ censentur abrogata per contrarium vsum durante tempore immemoriali. decifion. 28. numero 24. pagina 47

Legatus.

Legatus non potest admittere cessiones seu resignationes in fauorem. decifion. 29. numero 9. pagina 51

Legitimus.

Illi quorum natales ignorantur & expositi, habentur pro legitimis, & sunt capaces beneficiorum, ordinum & dignitatum. decifion. 34. numer. 6. pag. 60

Libri.

Libri Monasteriorum non faciunt fidem in præiudicium parochi. decifion. 28. numero 21. pagina 74

Librorum exhibitio quomodo faciendæ; & peritis committenda, & de illorum transportatione ex locis remotissimis. decifion. 96. numer. 9. pag. 177

Lis.

Litispendingia super hereditate vtrum reddat Iuripatronatus litigiosum. decif. 42. numero 8. pagina 70

Lis pendens super hereditate per viam restitutionis in integrum non reddit beneficium litigiosum. decif. 42. n. 9. ibid.

Lis super quarta parte hereditatis non reddit totum iuripatronatus litigiosum. decifion. 42. num. 10. ibid.

Litispendingia non inducit referuationem, sed tantum ligat manus inferioris collatoris. dec. 44. num. 8. pag. 74

Clausula Cum incidentibus, &c. operatur vt Lis censetur introducta super titulo beneficii. decif. 45. num. 1. p. 75

Intellige vt procedat quando ad collatio præxi-

stetis.

Index Rerum,

stems, alias non potest dici Lis super titulo qui non est in rerum natura. decisio. 45. num. 2. & 4. ibid.

Si quis petat beneficium tanquam suum, beneficium efficitur litigiosum, secus si petat tanquam debitum. dec. 45. n. 5. ibid.

Quando Lis est super crimine ad priuationem beneficij vtrum beneficium fiat litigiosum. dec. 45. n. 3. & 6. ibid.

Litis mentio sufficienter facta dicitur ex clausulis generalibus Literarum. decisio. 64. numer. 17. pag. 107

Lis non dicitur introducta per solam commissionem vel decretum de citando non demandatum executioni. dec. 70. n. 2. p. 118

Ampliatur vt procedat etiam si citandus haberet notitiam decreti, cum etiam requiratur reproductio citationis. dec. 70. n. 3. ibid.

Lis quæ requiritur ad subrogationem debet esse introducta aduersus illummet ad cuius locum quis subrogari postulat. decisio. 70. numer. 7. pagina 119

Lis calumniosa non est attendenda. decif. 79. n. 10. ibid.

Litispotentia non inducitur si citatio non fuerit exequuta contra personam legitimam. decif. 71. num. 18. p. 122

Citatio contra defunctum non inducit litispotentiam. dec. 71. n. 19. ibid.

Lista.

Lista seu descriptio non probat negatiuam quoad illa quæ in ipsa non describuntur. decif. 28. n. 23. pag. 47

Litera.

Literarum iustificatio necessaria est ad obtinendam illarum executionem. decisio. 8. num. 1. pagina 13

Literæ Apostolicæ obreptitiæ vel subreptitiæ non merentur executionem. decisio. 30. numero 1. pag. 52

Literæ iustificatæ sunt executioni demandandæ. decisio. 34. num. 1. pag. 59. dec. 46. num. 1. p. 76. decisio. 51. num. 1. pagina 83. decisio. 62. numero 1. pagina 102. decisio. 71. numero 1. pagina 110. & dec. 49. n. 1. pag. 81. & dec. 57. n. 1. pag. 91

Literæ dicuntur satis iustificatæ quando valor est expressus per non excessum in ducatis 24. quando talis est consuetudo. ibid.

Locatio.

Locationes continuatæ per longissimum tempus probant possessionem, & præsumuntur effectuatæ. decisio. 53. num. 1. p. 86

M

Manutentio.

Manuentio datur pendente lite restitutionis in integrum dec. 84. p. 146. & dec. 94. p. 196. ad effectum manutentionis sufficit probare vnicam solutionem. decisio. 28. n. 6. pag. 47. & dec. 81. pag. 143

Parochus lite pendente manutenendus est in possessione exigendi decimas donec fuerit exclusus per tres sententias conformes. dec. 28. num. 13. & 14. pag. 48

Manuentio conceditur etiam in gradu restitutionis in integrum decisio. 53. numero 6. pag. 86. quod quomodo procedat explicatur. numero 7.

ibid. & decisio. 84. & 94. pagina 146. & 166

Manuentio concedenda est subrogato data possibilitate alterius tituli. decisio. 76. numero 13. pag. 132.

Etiā loco immiſſionis. n. 14. ibid.

Datur etiam translatario. decisio. 98. pagina 174

Mandatum.

Mandatum procuratoris ad resignandum expirat per præstationem primi consensus. decif. 26. num. 5. pag. 43

Intimatio reuocationis mandati sufficit quod fiat ipsi parti in cuius fauorem resignatio facta fuit; si vero agatur de resignatione simpliciter, intimatio debet fieri procuratori vel Summo Pontifici per illius dimissionem in dataria. dec. 26. num. 6. & 7. ibid.

Qui in se assumptis onus intimandi reuocationem mandati ad resignandum non potest commodum consequi ex defectu intimationis, decif. 26. n. 8. ibid.

Masculi.

Vocatio feminarum deficientibus maculis fortius probat ius patronatus esse agnatum. dec. 3. n. 1. pag. 5.

Manus mortua.

Moniales recipiendo Laudimium ab Hospitali censentur illud approbasse, quamvis sit manus mortua. dec. 67. n. 15. p. 111

Sed tamen quod debeat obtineri beneplacitum Apostolicum vt Ecclesia admittat manum mortuam. ead. dec. 67. n. 17. ibid.

Mensis.

Mensis Nouembris est fixus & Sedi Apostolicæ perpetuo reservatus. decisio. 64. numero 8. pagina 106

Mensem vacationis exprimere non est necesse in beneficii regulæ mensium non subiectis. dec. 64. n. 9. ibid.

Metus.

Metus exacta probatio requiritur, illeque excluditur per præsentiam Cardinalis Legati. decif. 29. n. 14. pag. 52.

Missæ.

Onus celebrandi missas non inducit incompatibilitatem. decif. 6. num. 10. p. 10

Quamvis quis teneatur singulis hebdomadis missam celebrare, non propterea tenetur ad residentiam, sed potest celebrare per substitutum. dec. 46. n. 1. pag. 76

Mors.

Probat per attestationem, & illa probatio admittitur in Rota decisio. 46. num. 7. pagina 77

Mors debet probari quando beneficium impetratum vti vacans per obitum. decisio. 46. numero 8. ibid.

N

Narrativa.

Narrativa resignationis ex quibus iustificari debeat. dec. 8. n. 2. p. 3

Et alia Narrata in Literis quomodo probentur. decisio. 62. num. 2. & 4. & 5. p. 102. & decisio. 44. num. 6. p. 71. & decif. 39. n. 4. p. 66. & decif. 14. num. 2. & seq. p. 87

Narrativa

& Verborum.

Narratiuum sufficit iustificare eo modo quo conce-
pta est. dec. 14. n. 7.

Quando plura narrantur alternatiua sufficit proba-
re vnum ex pluribus. decisio. 56. numero 3.
pag. 89

Negatiua.

Duae negatiuae fortius operantur in prohibitione
alienandi quam vnica. decisio. 67. numero 6.
pag. 111

Vnica dispositio concipi potest sub duplici condi-
tione, vna affirmatiua altera negatiua, quo casu
vtraque suam retinet naturam. decisio. 67. num. 8.
ibid.

Negatiua expeditionis Literarum debet concluden-
ter probari. decisio. 76. num. 8.

Vt excludatur probatio negatiuae sufficit possibili-
tas in contrarium. dec. 76. n. 10.

Notarius.

Notarij attestatio non facit fidem. dec. 70. n. 5. & 6.
pag. 119

Nuncius.

Nuncius Apostolicus potest alteri causas subdele-
gare. dec. 27. n. 9.

Nuncio publico in iis quae eius officium concer-
nunt, fides adhibenda est. dec. 48. n. 1. p. 79. & decisio.
50. num. 1.

O

Observantia.

Observantia non inducitur ex actibus volunta-
riis & facultatiuis vt alios obliget in futurum.
dec. 34. n. 11.

Observantia soluendi decimas in pecunia non est à
iure improbata. decisio. 36. numero 4. pagi-
na 62

Sed vt illa probetur probanda est praescriptio post
denegationem. n. 8.

Observantia à Sacris Canonibus reprobatam attendi
non debet. dec. 38. n. 4.

Observantia Bullae per longissimum tempus dat
praesumptionem iustificationis illius. dec. 60. n. 3.
pag. 97

Observantiae antiquissimae & fundationi proximio-
res sunt attendendae. decisio. 64. num. 15. pagi-
na 107

Observantia tamen remoti temporis est considera-
bilis cum ea concurrant adminicula. dec. 68. n. 7.
pag. 114

Vt observantia dicatur antiqua requiritur lapsus
quadraginta annorum. decisio. 68. numero 8.
ibid.

Observantia dat adminiculum scripturis informi-
bus. dec. 69. n. 2.

Obreptio.

Quando obreptionis vitium reddit prouisionem
nullam. dec. 76. n. 1.

Obreptio retardat executionem cuiuscumque pro-
uisionis. decisio. 76. num. 2. ibid. & decisio. 30. num. 1.
pag. 52

Ad evitandam Obreptionem omnis in dubio inter-
pretatio sumenda est. decisio. 39. numero 4.
pag. 66

Prouisio obreptitia vel subreptitia, non consumit
vacationem. decisio. 42. num. 6.

Obreptio prouisionis illam reddit nullam. decisio. 42.
num. 9

Originale.

In discrepantia scripturarum potius standum esse
supplicationi originalis. decisio. 3. numero 7.
pag. 6

Originale si fuerit deperditum quomodo probari
debeat tenor illius. ibid.

P

Papa.

Papa conferens ex certa scientia etiam ad partis
instantiam supplet omnes defectus. dec. 49. n. 9.
& 10.

Per solam signaturam supplicationis Papa dicitur
manum apposuisse in beneficio. dec. 32. num. 14.
pag. 57

Papa prouidens de beneficio tanquam reseruato
non censetur voluisse praediacare veris collato-
ribus, nisi collatio ad sedem Apostolicam vere
deuoluta sit. dec. 64. n. 14.

Parochia.

Qui se fundat in qualitate Ecclesiae Parochialis il-
lam probare tenetur. decisio. 27. numero 5.
pag. 45.

Ecclesiam esse Parochialem quomodo probetur. de-
cisio. 28. n. 1.

Quomodo probari possit Ecclesiam esse sitam intra
limites Parochiae. dec. 28. num. 2.

Ecclesia si ex simplici fuerit erecta in Parochialem
non potest conferre sine prauius concursu. dec. 44.
num. 9.

Episcopus non potest Ecclesiam erigere in parochia-
lem sine causa legitima, de qua constare debet.
dec. 44. n. 10.

Beneficium non esse Parochiale seu curatum & re-
sidentiam non requirere probatur ex iuris praes-
umptione. dec. 46. n. 11.

Patronum.

Contemptus Patroni ex quibus excludatur. dec. 41.
num. 7.

Quando adest contemptus Patroni remanet illi pri-
stinum ius, & potest nouam facere nominatio-
nem. dec. 41. n. 6.

Pensio.

Qui pensionem exigit ante literarum expeditionem
vtrum illam amittat. decisio. 17. numero 7. & 9.
p. 32. Quid quando in reseruacione pensionis nul-
lum adest decretum annullatiuum. numero 8.
ibid.

In pensione super Ecclesia Parochiali ipso iure sub-
intelligitur Clausula *Dummodo centum remaneant
pro Rectore*, quod intelligitur de moneta illarum
partium vbi sita est Parochia. dec. 32. num. 2. & 3.
pag. 55

Procurator tamen non potest consensum prestare
nisi in illa moneta de qua fit mentio in mandato.
num. 4.

Pactum extinctionis pensionis reiectum à Papa non
reddit gratiam principalem nullam. dec. 32. n. 8.
ibid.

De pensionis inualiditate tertius collitigans oppo-
nere non potest. decisio. 33. numero 8. pagi-
na 58

Contra illum qui non consensit pensioni, omnia
narrata plene & concludenter iustificanda sunt in
iudicio petitorio. dec. 41. n. 1.

Pensio reseruata sine causa quando beneficium est
plenum requirit veram probationem omnium
narratorum. dec. 43. n. 2.

Quando

Index Rerum,

Quando in reservatione pensionis adest clausula quod illa sit nulla, si pensio verè & realiter non solvatur, probari debet præcisa solutio totius temporis, alias reservatio corrumpitur. dec. 43. num. 10. pag. 72

Pensio incipi debet à die datæ supplicationis, non à die consensus præstiti. decisione 43. numero 11. ibid.

Quando requiritur probatio veræ solutionis pensionis non sufficit ficta per aditionem hæreditatis. decif. 43. n. 12. ibid.

Confessio de recepto non probat in petitorio contra successorem pensionarij. decif. 43. num. 13. p. 72.

Confessio solutionis pensionis præsumitur collusoria inter fratres. decisione 43. numero 14. ibid.

Qui fructus beneficij percipit, tenetur solvere pensionem impositam super illo. decif. 52. num. 5. p. 85.

Idem dicendum est de Capitulo si propter absentiam fructus Canonici percipit. numero 6. ibid.

Petitorium.

Petitorium incontinenti iustificatum excludit & absorbet possessorem. decif. 47. numero 19. p. 79.

Sententia quando dicatur complecti, tam petitorium quam possessorem. decisione 30. num. 5. p. 53.

De suspensione petitorij per adversarium intentati in iudicio retinenda. decif. 100. num. 14. p. 16.

Pœnitentiarius.

Regulariter pœnitentiarius debet esse quadraginta annorum. decif. 62. n. 11. p. 103.

Erectio pœnitentiariæ non subsistit si fiat de beneficio non vacante, vel de reservato. decif. 62. num. 10. ibid.

Possessio.

Possessio desinit esse pacifica per turbationes & molestias extraiudiciales. dec. 7. n. 11. p. 12.

Actus possessorij facti ex causa vniuersali influunt in omnem iurisdictionem. decif. 11. num. 12. p. 19.

Possessio dicitur vacua per resignationem liberè & sine conditione factam. decisione 60. numero 7. pag. 97.

Data facultate capiendi possessionem propria auctoritate in literis vnionis non censetur ab ea recessum, si exequutor aditus fuerit extraiudicialiter. decif. 60. n. 8. p. 98.

In iudicio possessorio sufficit vna tantum recognitio pro victoria. dec. 43. n. 9. p. 72.

Possessio tradita per Capitulum quando habeat vim electionis. dec. 56. n. 9. & 10. p. 90.

Ex solo adeptæ possessionis instrumento non iustificatur præcedens allegata permutatio. decif. 65. num. 7. p. 108.

Qui allegat actus possessorios exercitij Iurisdictionis in loco tanquam separato à diocesi tenetur probare scientiam Episcopi. decisione 69. num. 21. p. 118.

Possessio de iure communi capi potest in vim simplicis signaturæ, cessantibus bullis quæ contrarium statuunt. decisione 75. numero 19. pagina 127.

Possessio possessioni cumulari potest, nempe manu- tentio & immissio. decisione 76. numero 15. p. 132.

Possessori sufficit causam vincere ob non ius actio- ris. dec. 29. num. 16. p. 52.

Præferri.

Præferendus est qui meliores habet qualitates quando tatis adest constitutio in Ecclesia. dec. 20. num. 1. p. 35.

In iudicio prælationis ad beneficium non exigitur plena probatio, sed sufficiunt coniecturæ. dec. 21. num. 7. p. 36.

Quæ qualitates in materia prælationis ad benefi- cium consideranda sint. decif. 20. per tot. p. 35. & decif. 22. & 23. p. 37. & 38. & decif. 24. num. 3. & 5. p. 40.

Præcedentia.

Quæ ex duabus confraternitatibus aliam præcedere debeat. dec. 2. per tot. p. 3.

Actus æquiuoci non tribuunt quasi possessionem præcedentiæ. dec. 2. n. 18. p. 5.

Prærogatiua.

Concessa vna prærogatiua non censetur præiudica- tum aliis Ecclesiæ competentibus. decif. 16. num. 13. p. 30.

Presbyteratus.

Presbyteratus ad beneficium requisitus probatur ex publica voce & fama vel enunciativa pro- prij Episcopi. decisione 54. numero 3. & 4. pa- gina 87.

Præscriptio.

Præscriptio centenaria non sufficit vt ex ea Pra- latus inferior præscribat territorium contra suum Episcopum. decisione 10. num. 11. pa- gina 19.

Qui prætendit præscriptionem consuetudinis nega- tiuæ debet probare petitionem cum denegatione. dec. 53. n. 4. p. 86.

Præsentatio.

Maritus etiam si sit hæres vxoris, non habet ius præ- sentandi in patronatu mixto. decisione 46. nu- mer. 6. p. 77.

Præsentatio quæ non fuit sortita effectum atten- di non debet. decisione 47. numero 18. pagina 79.

Præsentatus à maiori parte patronorum initi- tuendus est. decisione 72. numero 1. pagina 123.

Præsentatio facta per Legatarium cui ius quæsitum est intra quadrimestre, est valida. decisione 72. num. 4. ibid.

Præsentatio facta à Canonicis præsentibus est vali- da, sed tamen non vocati possunt dare de contem- ptu. dec. 72. n. 10. p. 124.

In præsentatione facta per Capitulum quomodo maior pars intelligatur. decisione 72. numero 6. ibidem.

Qui solus est in possessione præsentandi, solus præsentare potest. decisione 41. numero 3. pa- gina 68.

Præsentatio.

Non habet locum præsumptio in fauorem initi- tionis factæ ab Ordinario quando ille tenetur instituere præsentandum vel eligendum à Capitulo. dec. 24. n. 4. p. 125.

Præuentionio.

Papa præueniens vnum collatorem non censetur voluisse præuenire in fauorem alterius non co- minati à Papa. decisione 14. numero 1. pagina 25.

In præuentione Papæ non esse necesse narrare quod Episcopo ius conferendi competat, si Episcopus præsentet tanquam vnus de corpore Capituli.

& Verborum.

tunc enim satis est mentionem facere de Capitulo. *decif. 14. num. 5.* p. 26

Primitiæ.

Parochus habet intentionem fundatam super primitiis suæ Parochiæ iuxta consuetudinem solvendi. *dec. 28. n. 5.* p. 47

Priuatæ.

Illius qui priuatus est ipso iure beneficium statim impetrari potest non citato possessore. *decif. 49. num. 6.* p. 81

Priuatio beneficii probatur per sententiam defuper latam, si ab ea fuerit appellatum. *decif. 29. num. 2.* p. 51

Probatio.

Probatio non est concludens quando adest probabilitas in contrarium. *decisione 6. numero 18.* p. 11

Quando tractatur de certo tempore probatio non concludit nisi ad illud referatur. *decif. 6. n. 19.* ibid.

Qui maiores habet pro se probationes, in dubio preferendus est. *decif. 10. numero 13. pagina 16.*

Probationes actoris dubias reddere sufficit reo. *dec. 13. n. 6.* p. 23

Talis qualis probatio sufficit in iis quæ non respiciunt fundamentum gratiæ. *decif. 33. numer. 3.* p. 38

Quando probatio respicit negotium adeo antiquum ut testes adeo senes reperiri non possint, deneganda est remissoria. *decisione 69. num. 4.* p. 116

Procurator.

Non dicitur procurator negligens si non fuerit diligentior in iis quæ certo sciebat sibi esse deneganda. *decif. 32. num. 7.* p. 56

Substitutio Procuratoris ex quibus præsumatur. *dec. 32. n. 11.* p. 57

Productio.

Productio Literarum provisionis principalis non est necessaria quando petitur executio gratiæ subrogationis. *decisione 76. numero 7. pagina 131.*

Protonotarius.

Probato protonotariatu inducitur reservatio, neque Ordinarius beneficia protonotarij conferre potest. *dec. 62. n. 6.* p. 102

Proximitas.

Proximitas & descendentia quomodo probentur. *dec. 54. n. 8.* p. 87

Si quis prætendat adesse alios proximiores, illud probare tenetur. *decif. 54. numer. 11. pagina 88.*

Pubi casio.

Publicatio resignationis ex quibus sufficienter probata sit. *dec. 8. n. 4.* p. 13

De vacatione beneficii ob defectum publicationis, & ad totam materiam vide in fine operis. *dec. 85. n. 1.* p. 149

Promissio.

Quando Papa facit secundam provisionem perinde est ac si primam laceraret. *decif. 6. num. 15.* p. 11

Puritas.

Puritas Sanguinis in expositis improbabilis est. *decif. Rot. Rom.*

cif. 34. num. 5. & per totam, ubi multa de Sanguinis puritate. p. 59

Puteus.

Decifio. Putei 99. libr. 3. in antiquis est mendosa. ibid.

Q

Quæstio.

Quæstio altiore requirens indaginem ad negotium principale remittenda est. *decif. 4. numero 7.* p. 8

Qualitates.

Qualitates concernentes resignatarium & nomen illius idoneitas & origo quomodo iustificentur. *dec. 8. n. 7.* p. 13

Quando plures qualitates requiruntur ad obtinendum beneficium, omnes concurrere debent. *decif. 66. n. 1. & 2.* p. 109

R

Recognitio.

Recognitio scripturarum quomodo fieri debeat. *dec. 68. n. 9.* p. 114

In scripturis valde antiquis formalis recognitio non requiritur. *dec. 68. n. 10.* ibid.

Registratio.

Gratia ante registrationem non tribuit ius considerabile. *dec. 6. num. 14.* p. 11

Registratio gratiæ retrahitur ad diem concessionis, & signaturæ. *decisione 17. numer. 5. pagina 32.*

Registra Cancellariæ Apostolicæ plenam fidem faciunt. *dec. 40. n. 5.* p. 67

Relatio.

Relatio non habet locum quoad ea quæ in dispositione sunt expressa. *decisione 78. numero 6.* p. 134

Religiosi.

Religiosi non utuntur communicatione privilegiorum quoad decimas, nisi id expresse dicatur. *dec. 28. n. 8.* p. 47

Remissoria.

Remissoria non conceditur quando constat de veritate in contrarium per publica documenta. *decisione 38. numero 3. pagina 64. & decif. 68. numero 1. & decisione 69. numer. 1. 2. & 3. p. 115. & 116.*

Nec quando Articuli sunt irrelevantes, & improbabiles. *decisione 38. numero 1. pagina 64. & decif. 69. num. 15.* p. 117

Nec quando articuli sunt inuicem similes. *decif. 69. num. 7.* p. 116

Renuntiatio.

Egressus à religione reservatus in renuntiatione sufficit quod fiat de facto ad purificandam conditionem resolutivam. *decisione 13. numero 8. pagina 23.*

Reservatio.

Reservatio beneficii probatur per obitum in mense Maio

Index Rerum,

Maio qui semper est reservatus. decif. 44. num. 7.

p. 74

Litis pendentia non inducit reservationem, sed tantum ligat manus inferioris collatoris. decif. 44. num. 8. ibid.

Summus Pontifex non censetur præiudicare voluisse reservationi vel affectioni beneficiorum. dec. 50. n. 4. p. 83

Residentia.

Beneficium curam non habere, & residentiam non requirere probatur ex iuris præsumptione. dec. 46. n. 11. p. 77

Onus celebrandi missas non concludit per necesse obligationem ad residentiam. decif. 47. num. 7. pag. 78.

Resignatio.

Quamvis resignatio sit nulla, tamen non abdicatur ius à resignante si beneficium non conferatur resignatio. decifione 41. numero 4. & 5. p. 68

Resignatio facta coram Summo Pontifice habet tacitam conditionem dummodo resignatarius sit capax, & beneficium illi acquiratur. dec. 26. num. 3. p. 43

Ut quis dicatur scienter resignasse in favorem incapacis, requiritur probatio certa & indubitata scientiæ. decif. 26. n. 4. ibid.

Per præstationem primi consensus expirat mandatum procuratoris ad resignandum. decif. 26. numer. 5. ibid.

Revocatio procuratoris ad resignandum quomodo debeat intimari. decifione 26. numer. 6. & 7. ibid.

Restitutio in integrum quando retardet executionem. decifione 100. pagina 178. decifione 84. pagina 146. & decifione 94. p. 166

Rota.

Loco arbitrij electorum intrat arbitrium Rotæ in qua causa ventilatur. decifione 23. numer. 8. p. 39.

Rota solet reuerenter amplecti declarationes Sacre Congregationis Cardinalium. decifione 61. n. 1. p. 100.

S.

Sacerdos.

In dubio Sacerdos præferendus est non Sacerdoti tanquam digniori. decifione 23. numero 5. pagina 58

Qualitas Sacerdotalis probatur ex Literis patentibus Ordinarij. dec. 23. n. 4. ibid.

Scandalum.

Si Scandalum oriatur ex prouisione beneficij non debet fieri prouisio. decifione 21. numero 8. pagina 36.

Idem si agatur de persona diffamata. dec. 22. n. 1. & seqq. p. 37

Scriptura.

Scriptura probat contra producentem. decifione 6. num. 3. p. 19

Scriptura informis probat si fuerit adminiculata coniecturis. dec. 51. n. 9. p. 84

Qui contra Scripturam nihil opponit intra dilationes sibi assignatas, illam approbare videtur. dec. 51. n. 10. ibid.

De scripturarum transportatione ex locis remotissimis & illarum exhibitione Iudici facienda. decifione 99. p. 171

Succesor in officio potest extrahere scripturas sui antecessoris. dec. 71. n. 16. p. 121

Sententia.

Sententia quando non nocet Patronis. decif. 12. n. 14. pagina 21

Sententia transit in Iudicatum lapsis fatalibus si non fuerit obtenta illorum prorogatio. decif. 14. num. 6. p. 23

Omnis interpretatio sumenda est ne vna pars sententiæ alteri contradicat. dec. 16. n. 17. p. 39

Quando absolutoria sententia non fuit lata ex capite Innocentiæ, sed ob non factas probationes delicti semper causa potest instaurari si noua veniant indicia. decif. 21. num. 9. p. 36. & decif. 22. n. 9. & 10. p. 38

Sententiæ non effectuatæ, & inter alios ac in diuersis causis latæ non nocent. decifione 27. numero 7. p. 45

Sententia lata in contumaciam delinquentis non inducit vacationem nisi contumacia duret vltimum annum. dec. 29. n. 5. & 6. p. 51

Sententia seu decretum iniustum in vno capite sustinetur in aliis capitibus separatis non iniustus. dec. 37. n. 7. p. 64

Sententia lata super statu beneficij & executioni demandata probat illius statum. decif. 71. num. 10. pag. 121

Sententia non iustificata ex actis probat in antiquis. dec. 71. n. 11. ibid.

Citatio ad sententiam quomodo concipienda ut afficiat. dec. 93. n. 1. p. 163

Sequestratio.

Rota solet in causis beneficialibus procedere ad sequestrationem possessionis. decifione 18. num. 5. pag. 33

Qui obtinuit sententiam definitiuam etiam in possessione fundatus est si petat sequestrationem possessionis. dec. 30. n. 4. p. 13

Sequestrum peti potest in beneficialibus etiam in causa appellationis. dec. 30. n. 6. ibid.

Simonia.

Simonia non probatur per testes de auditu. dec. 21. num. 4. p. 78. ad probandam Simoniam debet constare de præcedenti pactione. decif. 21. n. 10. p. 34. & dec. 29. n. 12. p. 51

Sola Inquisitio de Simonia infert quandam maculam honori illius qui fuit inquisitus. decif. 21. numero 10. p. 35

Sola diffamatio Simonie sufficit ad remouendum aliquem à beneficio quando concurrunt alius inter gratiam famæ. dec. 22. n. 1. p. 17

& Verborum.

Vtrum sit Simonia aliquid recipere ad redimendam vexationem. dec. 29. n. 13. p. 51

Pactum quod resignatarius soluat expensas bullarum pensionis vtrum noceat validitati gratiae. decisione 33. num. 9. p. 58

Soror.
Sorores in successione fratris praefertur de iure remotioribus nisi adsit statutum in contrarium quod non ligat clericos. decif. 63. num. 1. & 2. p. 104

Statu.
De statu beneficii plura decifion. 44. num. 12. pagina 74. decifion. 64. n. 16. pag. 107. & decif. 70. per totam. p. 118. & seq.
Prouisiones Apostolicæ non mutant statum beneficii in prauiudicium patronorum. decif. 12. n. 12. p. 21. Limita vt num. 13. ibid.

Statutum.
Statutum praefertens agnatos cognatis non habet effectum quoad bona sita extra territorium. dec. 73. num. 2. p. 125
Statuta Laicorum non comprehendunt Clericos; quod explicatur tota decif. 73. ibid. & decif. 63. per tot. p. 104. & seq.
Statutum Laicorum etiam ob publicam utilitatem conditum non comprehendit Clericos. dec. 13. n. 9. & 10. p. 23
Statutum excludens Secundogenitum locum habet etiam si Secundogenitus postea fiat Clericus. decifion. 13. num. 11. ibid. Quod intellige, vt num. 12. & 13. ibidem.
Confirmatio generalis statutorum facta à Papa non comprehendit ea quæ sunt contra libertatem Ecclesiasticam. decifion. 13. numero 15. p. 24

Ex statutis vnius Ecclesiæ nihil inferri potest ad diuersam Ecclesiam. decifion. 34. numero 8. pagina 60
Statutum onerans prouisum probatione suorum natalium est contra ius commune, & non valet si non fuit confirmatum à Papa in forma specifica. dec. 34. n. 9. ibid.
Confirmatio statuti nihil de nouo addit, neque disponit de nouo. decifion. 34. num. 10. ibid.
Confirmatio statutorum non comprehendit Clericos nisi de illis facta fuerit mentio specialis. dec. 63. n. 7. p. 105
Statutum respiciens tempus mortis Clerici non potest illius bona afficere. dec. 63. num. 5. p. 104

Subreptio.
Exceptio commissionis subreptiæ non admittitur in Curia propter facilem recursum ad Papam pro illius infirmatione. decif. 74. num. 3. p. 106. & decisione 50. numer. 5. pag. 83

Subrogatio.
Possessio ad effectum Regulæ de subrogandis sufficit quod non sit violenta, & possessor habeat titulum. dec. 75. n. 11. p. 128
Regula de subrogandis non excludit futuram intrusionem. dec. 75. n. 15. p. 129
Subrogatio Litteris non expeditis nihil tribuit. dec. 75. n. 16. ibid.
Ex stylo subrogatio concedi solet sub eadem gratia principali. dec. 75. n. 18. ibid.
Decif. Rot. Rom.

Subrogato datur immissio absque aliqua iustificatone quando prædecessor defunctus possidebat. dec. 75. n. 22. p. 130

Ad executionem subrogationis gratiosa procedi potest sine productione litterarum prouisionis principalis. dec. 76. n. 7. p. 131

De subrogatione plura. dec. 44. n. 8. p. 74. & decif. 70. pag. 118

Subrogato licet non concedatur possessio ex persona defuncti vt in ea manuteneatur, datur tamen ex propria possessione ipsius. decif. 76. numero 12. pag. 131.

Subrogato dari potest manutentio loco immisionis. decisione 76. n. 14. p. 132

Sumptum.

Sumptum Bullæ probat iunctis adminiculis. dec. 60. num. 2. p. 97

Sumptum Litterarum probat reservationem pensionis. decisione 64. num. 4. p. 106

Superioritas.

Superioritas Ecclesiæ arguitur ex priori pulsatione campanarum in die Sabbati Sancti. decisione 16. num. 8. p. 29

Suppressio.

Per suppressionem & nouam erectionem Ecclesiæ noua illi forma imprimitur. decif. 77. num. 5. p. 133

Suspensio.

Pœna suspensionis & interdicti non Facit alios de Capitulo non delinquentes, & in sententia non comprehensos. decifion. 14. num. 3. p. 25. fallit num. 4. p. 26

Suspensio à diuinis non tollit facultatem conferendi beneficia. dec. 14. n. 2. p. 25

Suspensio iniuncta Capitulo vtrum impediat innocentem ne exerceant iura capitularia. decifione 14. num. 8. p. 26

T

Tempus.

Tempus alicui præfixum ad assumendum habitum regularem, non currit quandiu lis pendet super illo beneficio. decisione 39. numer. 5. p. 66

Territorium.

Quamuis Ecclesia sit intra limites alicuius Parochiæ, tamen potest vere & proprie constituere territorium separatum. decifion. 61. numer. 8. p. 100

Ius separati territorij per solum Summum Pontificem concedi potest. decif. 69. num. 11. & num. 20. p. 101

Testes.

Testes seruatis seruandis examinati probant contra producentem. dec. 6. num. 16. p. 11

Testes quibus in alio iudicio fides habita non fuit nihil probant in noua causa. decif. 10. num. 16. p. 17

R

Testibus

Index Rerum,

Testibus contra partis assertionem deponentibus credendum non est. decisio. 11. numero 14. pag. 18.

Testibus examinatis parte non citata, vel à Iudice qui fuit allegatus suspectus, aut alias informiter, fides non est adhibenda. decisio. 21. numero 2. & 3. pag. 36. & decisio. 69. num. 12. pagina 116

Testibus habentibus pro se iuris assentiam & deponentibus pro affirmatiua, maior fides est adhibenda. dec. 28. n. 10. p. 47

Post publicatas attestaciones & didiscita testificata in curia Romana admittuntur noui testes super iisdem vel contrariis articulis. hoc tamen non est semper verum. decisio. 19. numero 1. 2. 3. pagina 34.

Probatio per scripturas authenticas praeualeat probationi per testes. decif. 68. num. 2. & 13. p. 113. & 114.

Ideo quod probatur per instrumenta publica non admittit contrarias testium probationes. dec. 69. num. 13. p. 116

Tertium.

Tertius veniens ad litem debet admitti in statu & terminis in quibus causa reperitur, & quoad ipsum, beneficium est litigiosum. decif. 44. n. 5. pag. 73

Titulus.

Titulus non dicitur par, nisi descendat ab eodem, & sit eiusdem speciei. decisio. 6. num. 12. pagina 11

Quando concurrat habens parem titulum debet procedi iudicio ordinario. decisio. 7. numero 4. pag. 12

Ille non dicitur habere parem titulum, qui vel non possidet, vel habet titulum nullum. decif. 7. n. 5. ibid.

Titulus resignantis quomodo probetur. dec. 8. n. 3. pag. 13

Longa possessio nisi sit triginta annorum, non infert tituli probationem, fallit nisi concurrant adimnicula. dec. 92. p. 163

Per productionem tituli inualidi excluditur praesumptio melioris tituli validi. decif. 51. num. 7. pag. 84

Titulus fundatus in falsa narratiua, non suffragatur impetranti. decisio. 57. numero 22. pagina 93

Titulorum multiplicatio admittitur in beneficiis. dec. 64. n. 18. p. 108

Titulus obtentus ab habente potestatem dicitur coloratus, quamvis habeat aliquos defectus. decisio. 75. numero 14. p. 129

Transactio.

Transactio alienationem continens, nulla est, nisi interueniat beneplacitum Apostolicum. decif. 1. num. 6. p. 2

Maximè si illud beneplacitum fuerit expressè reseruatam cum clausula, & non alias. numero 8. ibidem.

Ampliatur etiam si transactio fiat inter duas Ecclesias. dec. 1. n. 8. ibid.

Transactio est personalis, & non ligat successores in beneficio. dec. 38. n. 5. p. 64

Nisi Papa illam confirmauerit. decif. 69. num. 15. pagina 116

Transactio est exceptio litis finitæ. decisio. 58. n. 1. pag. 94

Latro non attenditur in transactione quando facta fuit super dubio litis euentu. dec. 58. numero 1. ibid.

Multò magis quando per longum tempus fuit obseruata dicta dec. 58. n. 3. ibid.

Transactio in parte effectuatæ, praesumitur in totum obseruata. dec. 69. n. 17. p. 116

Transumptum.

Vt transumptum sufficiat ad capiendam possessionem, quæ requirantur ex Pontificiis constitutionibus. dec. 49. n. 4. p. 11

Capiens possessionem vigore transumpti non habentis requisita ex constitutionibus Pontificiis, priuatur ipso iure beneficio. decif. 49. num. 1. ibidem.

Translatio.

De translatione pensionis. decisio. 86. pagina 151

Et utrum sit reiterabilis. ibid.

Quid si in reservatione dictum fuerit quod transferri non possit. dec. 75. p. 163

Quid in reservatario fructuum. decisio. 90. pagina 159

V

Vacatio.

VAcatio per obitum & consensus super ea praestitus non extenditur ad resignationem. dec. 8. n. 8. p. 13

Vacationis modus probatur ex assertione aduocatorij illum in impetratione enunciantis. decisio. 47. numero 3. pag. 78. & decisio. 54. num. 1. pag. 87

Vacationem sufficit iustificare eo modo quo expressa est in literis. decisio. 49. numero 11. pagina 82

Vacatio impropria verificari aliquando potest in beneficiis vnitis & manualibus. decisio. 60. n. 12. pag. 99

Qui non docet de beneficij vacatione, instituendo non est. decisio. 65. n. 4. p. 108. & decif. 41. num. 1. pag. 68

Certo modo vacationis expresso, illius iustificatio requiritur. decisio. 65. numero 7. pagina 108

Non vacat beneficium in resignatione in futurum, donec resignatarius adeptus fuerit beneficium resignatum. decisio. 41. numero 2. pagina 68

Vacationis modus quomodo probari debeat quando in impetratione adest clausula, & alias quomodo. dec. 42. n. 4. p. 9

Vacatio quando dicatur consumpta. dec. 42. num. 1. ibid.

Vacationis falsus modus si fuerit expressus, impetratio nulla redditur. decisio. 71. num. 11. pagina 122

Vacationis

& Verborum.

Vacationis beneficii implicita confessio sufficit, decif. 57. n. 2. p. 91

Vacationes duæ eiusdem beneficii non dantur eodem tempore, quia prima impedit secundam, decif. 57. n. 3. ibid.

Et per consequens expressio vnus modi includit tacitam negationem alterius. n. 4. ibid.

Limita nisi vacatio procedat ex vno facto contemporaneo, ibid. n. 5. p. 92

Vacatio beneficii dicitur consumpta per impetrationem factam à tertio etiam possessione non adepta, decif. 57. num. 7. ibid. Intellige vt num. 8. ibid.

Impetranti sufficit quod beneficium sit vacans de iure, licet non de facto, decif. 57. num. 9. pagina 92

Valor.

Quod fructus beneficii simplicis non excedant valorem 24. ducatorum, probatur leuioribus probationibus, dec. 6. n. 7. p. 10

Valor beneficii iustificatur ex narratiua aduersarij in sua impetratione. decisione 7. numero 3. pagina 12. decif. 46. num. 9. pag. 77. & dec. 54. n. 7. pag. 87

Valor narratus quomodo probandus, decif. 8. numero 6. pag. 13. decif. 42. num. 3. pag. 69. dec. 47. num. 4. & 5. p. 78. Plura de valoris probatione decif. 97. p. 172

Valoris expressio per ascensum, vel per non excessum qua sit differentia, decif. 32. num. 5. pagina 56

Probatio valoris debet percutere tempus narratum, dec. 43. n. 5. p. 72

Valor affirmatiue narratus censetur expressus deductis oneribus, dec. 43. n. 6. ibid. decif. 76. num. 5. pag. 131

Valor narratus per non excessum non excludit ascensum in certa quantitate, decisio. 43. num. 7. pag. 72

Valor narratus in reseruatione pensionis probandus est ad rigorem vsque ad obolum, licet in aliis casibus intret æquitas augmenti sextæ partis, decif. 43. n. 8. ibid.

Valor beneficii probatur per quales quales probationes. decisio. 46. num. 10. p. 77. dec. 57. n. 20. pag. 93

Valor potest exprimi per non excessum in 24. ducatis, quando talis est consuetudo, decif. 49. n. 3. pag. 81

Falsa expressio valoris beneficii reddit impetrationem nullam, dec. 55. n. 1. p. 88

Testes ad probandum valorem beneficii quando fidem non faciant, dec. 55. n. 4. ibid.

Vicarius.

In deputatione Vicarij capitularis sede vacante portionarij non habent vocem nisi adesset consuetudo immemorialis in contrarium, decif. 1. num. 2. pag. 1

Præsentatio Vicarij Parochialis ad quem spectet, dec. 89. p. 157

Vicarius generalis Sede vacante constituendus est per Capitulum, imò & foraneus si diocesis sit nimis ampla, decif. 1. n. 3. p. 1

Vicarius non præiudicat Episcopo, nisi tamen ille facta Vicarij approbaucrit, dec. 71. num. 9. pagina 121

Vicelegatus.

Anterior Vicelegati prouisio præualet posteriori concessæ à Papa, decif. 39. n. 1. pag. 66. & dec. 62. num. 7. p. 102

De facultate Vicelegati. quoad collationem beneficiorum non est dubitandum, decisio. 39. n. 3. pag. 66

Verisimile non est quod Vicelegatus beneficium vni collatum alteri conferre voluerit, decif. 60. num. 8. p. 98

Visitatio.

Visitatio est actus iurisdictionis, dec. 61. n. 14. p. 101. & decif. 68. n. 15. p. 115

Si Abbas habeat ius visitandi Monasterium, & faciendi decreta quæ per solos Episcopos fieri solent, præsumitur Monasterium Abbati esse subiectum, dec. 61. n. 15. ibid.

Ius visitandi annexum est curæ iurisdictionali animarum, dec. 69. n. 8. p. 116

Viuer.

Quod quis commode viuere possit probatur ex assignatione patrimonij, decisio. 6. numero 5. pag. 10

Et quibus modis hoc probari possit, dec. 8. num. 5. pag. 13

Vnio.

Reuocata vnione, vtraque Ecclesia remanet in suis primæuis iuribus. decisio. 4. numero 4. & 5. pag. 7

Dum agitur de vnione tenor literarum vnionis potissimum attendendus est, decisio. 4. numero 6. pag. 8

Vniones non effectuatæ reuocari debent, dec. 65. n. 3. pag. 108

Qui narrauit vnionem præsentis temporis tenetur illam probare iuxta tempus præsens, dec. 77. n. 1. pag. 132

Vnio extinguirur per secularisationem cum mensæ Abbatialis suppressione. decisio. 77. numero 3. ibid.

In dubio Vnio præsumitur facta æquè principaliter, decif. 16. n. 14. p. 30

Vnio probatur ex productione literarum Summi Pontificis, dec. 60. num. 1. p. 97

Effectuatio vnionis probatur ex adeptione possessionis, dec. 60. n. 4. ibid.

Vnio non præsumitur cum sit odiosa. Ideo ab allegante probanda est. decisio. 40. num. 1. & 2. p. 67

Quibus modis vnio beneficiorum probari possit, dec. 40. n. 3. & 4. ibid.

Quæ sint adminicula ex quibus coadiuuatur vnionis probatio. decisio. 40. numero 6. 7. 8. 9. 10. ibid.

In vnione sufficit titulus putatiuus, decif. 40. num. 11. pag. 67

Vnio probatur per leuioribus probationes, quando ex ea incidenter dubitatur, decisio. 40. num. 12. ibid.

Vnio præcedens temporaliter facta, non excludit probationem vnionis perpetuæ postea subsequatæ, decif. 40. n. 14. pag. 68

Index Rerum, &c.

Unitas.

Unitas primæ non excluditur per diuisionem iuris
decimandi factam inter duas Ecclesias. decif. 16.
num. 9. p. 30
Unitas conseruari debet inter caput & membra Ec-
clesiæ. decif. 16. numero 10. ibid.

Votum.

Votum redeundi ad religionem requirit acceptatio-
nem illius qui ad hoc habet potestatem. dec. 13.
num. 7. p. 23
A voto in religione Societatis Iesu non potest quis
liberari nisi iustis de causis, quæ probantur per
attestationem R. P. Generalis eiusdem Societatis.
decif. 13. num. 3. & 5. p. 22

LAVS DEO; ET GLORIOSISSIMÆ
Virgini Mariæ.

Imprimatur. Datum Auenione die 24. Septembris 1660.

Fr. IOANNES IEARD, Inquisitor.